

INFO TIJD INFO-TIJD INFO-TÜRK

SEPTEMBER
1982

bulletin mensuel • monthly bulletin • maandelijks bulletin

71

6DE JAAR • PRIJS: 50 BF • JAARABONNEMENT: 500 BF • PCR: 000-1168701-45 •
INFO-TURK - 13/2, Ch. M. WISERPLEIN - 1040 BRUSSEL • TEL: (32-2) 230 34 72
UITGEVER: TURKS COLLECTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING • ISSN 0770-9161

TWEE JAAR DICTATUUR

Het proces van het wettelijk maken van het fascistisch regime in Turkije, dat begon op 12 september 1980, en dat zich verder ontwikkelde met de afschaffing van de grondwet van 1961, het verbod op de politieke partijen, progressieve vakbonden en democratische organisaties, en de accumulatie van wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht in de handen van een 5-ledige militaire junta, loopt weldra ten einde. Met het aannemen van de nieuwe grondwet, opgesteld door de Raadgevende Vergadering, en de verkiezing van Generaal Evren als President van de Republiek, begin november 1982, schakelt Turkije over op het zogenoemd "burgerregime", en erft dit alle kenmerken van het tegenwoordig militair regime.

In het vorige Bulletin werd een uitgebreide analyse van het grondwetsontwerp gemaakt. Na het ontwerp in zijn geheel aangenomen te hebben, keurde de marionetten-vergadering, onder druk van de junta, één voor één al zijn anti-demokratische bepalingen goed.

Op 29 augustus 1982, in Afyon, daagde Evren de westerse tegenstanders van het ontwerp uit: "We hebben de verplichting een grondwet voor te bereiden die rekening houdt met onze eigen structuur, kenmerken, omstandigheden en strategische posities. We zijn niet verplicht ons te richten naar de grondwetten van het westen. We hebben nooit gezegd dat de nieuwe grondwet meer vrijheid zal brengen dan deze van 1961. In het westen hebben de dochters vanaf hun 18 jaar veel vrijheid. Dat is niet in overeenstemming met onze tradities. Wij laten niet alleen onze dochters vrij als ze 18 zijn, maar ook onze zoons. Zodanig kunnen we de westerse grondwetten niet kopiëren. De grondwet van 1961 was te los voor ons. We bereikten 12 september omdat we door deze grondwet te vrij konden bewegen."

Om degenen die kritiek leveren te intimideren zei Evren dat al wie kritiek levert op het ontwerp, medewerkers van de clandestiene Kommunistische Partij zijn.

"Nu de tijd nadert om over te gaan naar de normale democratische orde, doen degenen die naar het vroegere systeem terugverlangen, de slaven van het communisme, de anarchisten en de terroristen die nog vrij rondlopen, de verraders en de vijanden van de natie en het vaderland, soms openlijk, soms bedekt, hun best om dit te belasteren. De medewerkers van buitenlandse machten probeerden hard om de buitenlandse hulp aan Turkije te doen stoppen, en toen ze begrepen dat hen dit niet lukte, startten ze een campagne om te voorkomen dat de nieuwe grondwet goedgekeurd wordt. De medewerkers van anti-Turkse activiteiten coördineerden hun pogingen binnen het land met een kommunistisch radio-station."

Met de woorden die elke diktator gebruikt, probeert Evren zijn 2-jarige repressieve regering in het verleden, en een 7-jarige burgerlijke dictatuur onder hem in de toekomst, te rechtvaardigen.

./..

MILITARIZERING VAN DE STAAT

Naast de accumulatie van alle macht in handen van de 5-ledige junta, werden in de periode van 2 jaar, alle voorname ambten van het staatsapparaat bezet door de militairen.

De meeste burgerlijke goeverneurs werden vervangen door officieren van hoge rang. burgemeesters, verkozen door het volk, werden ontslagen, en er kwamen legerofficieren aan het hoofd van de gemeenteadministraties. 300 van de ontslagen burgemeesters werden bovendien onder arrest geplaatst.

Na de oprichting van de 160-ledige "Raadgevende Vergadering", gingen de militairen verder met het ontbinden van alle politieke partijen. Honderden leiders en afgevaardigden van de legale politieke partijen werden vervolgd, ex-premier Ecevit en andere ex-ministers werden veroordeeld tot gevangenisstraffen. Zij kregen tevens verbod om politieke verklaringen af te leggen en om hun mening over het ontwerp kenbaar te maken.

Voor de uitvoering van de administratie benoemde de junta een regering onder het premierschap van een gepensioneerde admiraal.

Als wetgevend orgaan nam de Nationale Veiligheidsraad (de militaire junta) in een periode van 2 jaar, 378 wetten aan. Volgens een dekreet van de NVR worden alle wetten, aangenomen door de NVR, beschouwd als grondwettelijke bepalingen.

Door het vormen van een Hogere Raad voor Toezicht, waarvan de leden benoemd werden door de chef van de junta, kregen de militairen hun eigen controle over alle staatsdepartementen, publieke economische ondernemingen, vakbonden en verenigingen.

De chef van de junta duidde een Hogere Raad van Rechters en Aanklagers aan en de autonomie van de rechterlijke macht van de staat werd totaal onderdrukt. Uit protest tegen deze bemoeienis namen meer dan 2000 rechters en aanklagers ontslag.

In de loop van dezelfde periode kregen 18.000 staatsbedienden hun ontslag. Bovendien werden 1227 politiemannen uit de veiligheidsdienst gezet wegens hun "betrokkenheid bij ideologische activiteiten".

Om alle opvoedingsinstellingen onder controle te krijgen richtte de militaire junta een Hogere Onderwijsraad (YOK) op, alle leden van de Raad werden benoemd door Evren. Verder werden de rektors van 27 universiteiten vervangen door personen die door YOK als betrouwbaar aanzien worden. De Hogere Onderwijsraad mag tevens om het even welke professor uit zijn academisch ambt zetten zonder een concrete reden op te geven.

Uit protest tegen de overtreding van de academische autonomie van de universiteiten namen in één jaar tijd 33 professoren ontslag. Volgens een enquête van een dagblad verklaarden 78 procent van de universiteitsprofessoren dat ze tegen de nieuwe regeling zijn.

In het primaire en sekundaire onderwijs werden meer dan 6000 leraars ontslagen en vervolgd door de militairen. Alle leiders van de Lerarenvereniging (TOB-DER) werden veroordeeld tot zware gevangenisstraffen.

De militaire junta, niet tevreden met deze veranderingen en liquidaties, gaf de regering opdracht het staatsapparaat zo vlug mogelijk te reorganiseren. Het nieuw burgerregime zal dus gebaseerd zijn op een bureaucratie die hervormd werd door de militairen.

De nieuwe grondwet geeft de President van de Republiek de macht om 100 topbureaukranten te benoemen, zoals de leden van de Hoge Scheidsrechtelijke Raad, de Staatsraad voor Economische en

Sociale Zaken, de Staatsraad voor Talen en de Chef van de Generale Staf.

Er wordt tevens gefluisterd dat Evren, na zijn verkiezing tot President van de Republiek, de 4 andere leden van de junta zal benoemen tot vice-presidenten, en dat de junta zal blijven regeren voor minstens 7 jaar.

De president van de republiek, die de titel van Hoogste Commandant van de Turkse strijdkrachten zal blijven dragen, zal tevens de bevoegdheid hebben over de militairen. Een Nationale Veiligheidsraad, bestaande uit ministers en legercommandanten, en voorgezeten door de president van de republiek, zal gemachtigd zijn de regering dekreten te dikteren over om het even welk onderwerp.

Kortom, de president zal een burgerlijke diktator zijn, die boven het parlement, de regering en de rechterlijke organen staat. Het parlement dat nog moet verkozen worden zal slechts uit centristische of rechtse partijen, gebonden aan Kemalistische principes, bestaan. Indien er zich binnen de Nationale Vergadering een oppositie tegen deze principes zou ontwikkelen, zal de president gemachtigd zijn het parlement te ontbinden en nieuwe verkiezingen te vragen. De president zal ook de macht hebben om de premier en iedere andere minister te ontslaan, om het leger bevel te geven te schieten en om de noodtoestand uit te roepen.

Al deze macht van de president in acht nemend, kan men gemakkelijk zeggen dat de Nationale Vergadering in het toekomstig burgerregime geen enkele macht zal hebben en zal handelen als een marionet.

STAATSTERREUR

De periode van militaire overheersing begon met ongekende mensenjachten. Volgens een communiqué van de Internationale Liga van Mensenrechten werden in 17 maanden, 170.958 personen in hechtenis genomen. Meer dan 100.000 van hen werden 3 maand later vrijgelaten. Onder hen waren 102 parlementsleden, 79 journalisten en schrijvers, 93 rechters en aanklagers, 35 distriktgoeverneurs, 300 burgemeesters, 6191 leraars en 6758 staatsbedienden.

Op 27 augustus 1982 maakte de krijgswetoverheid bekend dat de militaire tribunalen sinds de coup van 12 september 1980, reeds 25.473 personen veroordeelden voor hun politieke opinie en activiteiten. 18.657 personen staan nog steeds terecht voor militaire tribunalen.

In 2 jaar veroordeelden militaire tribunalen 103 politieke activisten ter dood, 26 veroordelingen werden door de junta bekrachtigd en 21 reeds uitgevoerd.

Bij de mensenjachten van leger en politie werden meer dan 500 personen op straat doodgeschoten en 7662 personen worden nog steeds gezocht.

De militaire junta lanceerde een verklekkingscampagne en in 2 jaar kreeg de NVR 128.000 brieven van aanklagers.

Er werd ook een Centrum voor Verzameling van Gegevens opgericht binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken, en in 21 maand werden meer dan 3 miljoen burgers geregistreerd. Men meldde dat de veiligheidsdiensten, dankzij dit computersysteem, 36.771 politieke activisten konden grijpen.

De militairen verboden 100.000 personen, waarvan 133 parlementsleden van de ontbonden Republikeinse Volkspartij (CHP) het land te verlaten.

Het Ministerie van Justitie maakte onlangs bekend dat, alhoewel de maximum capaciteit van de gevangenen 55.000 is, er meer dan 85.000 gevangenen zijn. Vele militaire kazernes werden omgevormd tot gevangenen en het Ministerie van Justitie besloot in de toekomst 67 nieuwe gevangenen te bouwen.

De militaire junta besloot 99 biljoen TL bij te

./..

dragen tot de reorganisatie van de politie. Het veiligheidspersoneel zal van 50.000 op 121.000 gebracht worden en in iedere stad zal een "rapid deployment" macht komen. De politie zal uitgerust worden met moderne wapens, tanks en helikopters.

Door de wetgeving op het krijgswetregime 8 maal te veranderen kregen de krijgswetcommandanten toestemming om bevel tot schieten te geven, het in beslag nemen of verbieden van publicaties, het doorzoeken van personen en hun woonst zonder bevel hiertoe. Volgens een nieuwe aanpassing in de betreffende wetgeving zal het verplicht zijn een toelating van de lokale krijgswetcommandant te hebben voor het publiceren van een krant of een blad.

Na de opheffing van de krijgswet zullen al deze bevoegdheden doorgegeven worden aan gouverneurs, en buitengewone staatsveiligheidshoven zullen de militaire tribunalen vervangen.

Met de aanpassing van de Turkse strafwet werden de gevangenisstraffen voor de "misdad" van het vormen van partijen van de arbeidersklasse of het maken van kommunistische propaganda, opgevoerd. Artikels 141 en 142 over deze "misdaden", die geleend werden van de Strafwet van Mussolini van 1936 zijn opgenomen in de nieuwe grondwet.

POLITIEKE PROCESSEN

Een van de meest treffende aspecten van de 2-jarige overheersing waren de massa-processen en de overvloedige eisen van doodstraf.

Naast de 103 doodstraffen die reeds door MTen gegeven werden, vragen de militaire aanklagers nog 5.143 doodstraffen. De verdeling van deze eisen per politieke partij of vakbond is als volgt:

- Revolutionaire Weg (Dev-Yol) : 1.919
- Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK) : 695
- Volksbevrijdingsfront/partij van Turkije (THKP/C) : 554
- Revolutionair Links (Dev-Sol) : 382
- KP van Turkije/Marxistisch-Leninistisch (TKP/ML) : 216
- Koerdische Organisatie KAWA : 154
- Revolutionaire KP van Turkije (TDKP) : 130
- Bevrijding (Kurtulus) : 117
- Confederatie van Progr. Vakbonden (DISK) : 52
- Unie van Marxistisch-Leninistische Gewapende Propaganda (MLSPB) : 48
- Nationale Bevrijding van Koerdistan (KUK) : 18
- Stem van de Arbeider (Iscin Sesi) : 18
- Revolutionaire Kommunistenunie van Turkije (TIKB) : 31
- Koerdische organisaties Rızgari en Ala Rızgari: 13
- Koerdische organisatie Tekosin : 11
- Kommunistische Arbeidspartij van Turkije (TKEP) : 11
- Revolutionaire Voorhoede van het Volk (HDO) : 10
- Volksbevrijdingsleger van Turkije (THKO) : 6
- KP van Turkije /Unie (TKP-B) : 2
- Unie van Socialistische Jeugd : 2
- Vereniging ter Bestrijding van de Werkloosheid (PIM) : 1
- Kern van het Revolutionair Rood Leger van Turkije (TIKOC) : 1

In een gewoon proces van de Socialistische Partij van Turks Koerdistan (TKSP) en van PKK, eiste de aanklager 37 doodstraffen.

Terwijl in processen tegen linkse organisaties 4454 personen terechtstaan onder de dreiging van de doodstraf, is het aantal doodstraf-eisen voor rechtse activisten slechts 651.

Alhoewel de militairen, met het doel het beeld van onpartijdigheid te scheppen, verschillende processen voerden tegen de leiders en activisten van de neofascistische Partij voor Nationalistische Aktie (MHP) werden op het eind van de 2 jaar alle leiders van deze partij, uitgezonderd Alparslan Türkeş en zijn 2 helpers, door de MTen vrijgelaten.

Naast deze linkse organisaties die eerder vermeld werden staan nog duizenden progressieve personen terecht voor MTen, ervan beschuldigd lid te zijn van de KP van Turkije, de Arbeiderspartij van Turkije, de Socialistische Arbeiderspartij van Turkije, de Unie van de Arbeid, de Revolutionaire Bevrijdingsorganisatie, de Weg van de Partizaan, de Progressieve Jeugdvereniging, de Jonge Voorhoede.

M. Bülent Ecevit, voorzitter van de ontbonden CHP en ex-premier, zit in de gevangenis omdat hij zijn mening zei aan de buitenlandse pers. Alle ex-afgevaardigden van de CHP worden vervolgd wegens hun solidariteit met DISK. Ook de leiders van de fundamentealistische Partij van Nationaal Heil (MSP) staan terecht voor MTen.

Verscheidene democratische organisaties zoals de Lerarenvereniging van Turkije (TOB-DER), de Unie van Architecten en Ingenieurs (TMMOB), de Unie van Boeren-Coöperatieven (KOY-KOOP), het Turks Vredescomité, de Balie-vereniging van Istanbul, de Turkse Schrijversbond (TYS), de Vereniging van Staatsbedienden (TUM-DER), de Volksclubs, alle vakbonden aangesloten bij DISK en enkele vakbonden van de andere vakbondsconfederatie TURK-IS worden vervolgd.

In de Gewapende Strijdkrachten werden meer dan 300 jonge officieren en kadetten gearresteerd wegens hun deelname in extreem-linkse organisaties en sommigen werden uit het leger gezet.

FOLTERING

In de loop van de 2 jaar was het folteren van gevangenen routine, en volgens Amnesty International werden meer dan 70 gevangenen doodgefolterd.

De Internationale Liga voor Mensenrechten, de Internationale Vereniging van Democratische Advocaten en internationale vakbondsorganisaties maakten n.a.v. de waarnemingen van hun delegaties bekend dat vele politieke gevangenen gefolterd worden.

Onder hen die gefolterd werden waren tevens de voorzitter van DISK, Abdullah Bastürk, en zijn kameraden, de burgemeester van Istanbul, Ahmet İsvan en de burgemeester van Diyarbakir, Mehdi Zana.

Alhoewel de militaire regering de beweringen over systematische foltering ontkent, was zijn woordvoerder verplicht toe te geven dat 15 personen stierven ten gevolge van foltering en mishandeling.

Op ieder politiek proces beweerden de beschuldigen dat ze gefolterd werden, maar de Turkse gecensureerde pers kon deze beweringen niet publiceren.

De levensomstandigheden in de militaire gevangenen zijn ondraaglijk. Uit protest tegen foltering en mishandeling gingen duizenden gevangenen in hongerstaking in de militaire gevangenen van Metris, Mamak, Elazig, Erzurum, Gölcük en Diyarbakir.

INTELLEKTUEEL LEVEN

De pers werd gecensureerd vanaf het begin van de militaire heerschappij. Naast de nieuwsbladen en periodieken die reeds verboden werden door de krijgswetoverheid vóór de coup, werden 3 andere dagbladen, Demokrat, Aydinlik en Hergün, voorgoed gesloten op 12 september. De publicatie van 3 andere invloedrijke dagbladen, Hürriyet, Cumhuriyet en werd tijdelijk verboden. Het weekblad Arayis, gepu-

bliceerd door ex-premier Ecevit, was één van de verboden bladen.

De militaire junta lanceerde, na politieke en vakbondsorganisaties verboden te hebben, een terreurcampagne tegen de intellectuelen.

De progressieve uitgever İlhan Erdost werd in de militaire gevangenis van Mamak doodgefolterd.

De journalisten en schrijvers wiens namen hieronder staan werden de laatste 2 jaar door de militairen gearresteerd of veroordeeld :

İlhami Soysal, Salim Bayar, Erol Tregün, Ergün Unal, Süheyla Tascier, Bülent Erandac, Seçkin Türesay, Emil Galip Sandalcı, Yasar Miraç, Necmi Onur, Lütfi Oflaz, Salih Aydoğan, Tamer Kayas, Ahmet Tastan, Yusuf Hasan Cebi, Muzaffer Erdost, Yalçın Küçük, Hikmet Cetinkaya, Rifat Ilgaz, Tekin Sönmez, Sadi Ozansu, Aydın Engin, Mehmet Cetik, Saban Bilgin, Enis Rıza Sakızlı, Erhan Tuksan, Candemir Özden, Hasan Baki Kurtoglu, Haluk Berberoglu, Ertugrul Okuyan, İhsan Fatih Yıldız, Yasar Rıza Zelyut, Adalet Agaoglu, Talip Apaydın, Seydali Gönen, Abdullah Gelgeç, Fettah Ayhan Erkan, Necati Sag, Esref Tutak, Omer Faruk Oba, Oktay Akbal, Oktay Gönenşin, Orsan Oymen, Y. Dinçberk, Metin Münir, Nahit Duru, Mehmet Kazım Kara, Sadık Albayrak, Mehmet Simsek, Ugur Tekin, Hüseyin Altıntaş, Metin Culhaoglu, İlhan Akalın, Ali Bahadır, Ahmet Kabaklı, Unal Sakman, Leyla Yurdakul, Rauf Tamer, Demirtaş Ceyhan, Isık Yurtçu, Nihat Behram, Aydoğdu İter, Ali Rebus, Feyzullah Ozer, Nazlı Ilıcak, Erol Toy, Recep Maraslı, Asım Bzirci, A. Kadir, Burhan Apaydın, Mustafa Sayım, Serdar Altıparmak, Necip Fazıl Kısakürek, Ramazan Durmus, Aydın Dogan, Hüseyin Bas, Niyazi Dalyancı.

De Turkse Radio- en TV- Maatschappij (TRT) werd onder controle van legergeneraals geplaatst en meer dan honderd programma-makers werden overplaatst naar posten die niets te maken hebben met hun beroep.

De administratieve en academische autonomie van de universiteiten werd opgeheven en ze werden afhankelijk van de Hogere Onderwijsraad (YOK), waarvan alle leden aangeduid werden door de chef van de junta.

Ook de progressieve universiteitsprofessoren werden onderworpen aan de repressiemaatregelen. Velen van hen werden uit hun functie onttrokken, of gevangen gezet voor hun opinies. De professoren Sadun Aren, Alparslan Isıklı, Osman Nuri Koçtürk, Mükrimin Altıntaş, İsmail Besikçi, Veli Lök, Cumhur Ertekin, A. Kayhan, Metin Özek, Haluk Tosun, Gencay Saylan, Melih Tümer, Ercan Eyüboğlu, Bilgen Arif Bilgin werden gearresteerd en velen van hen staan terecht voor MTen.

Artiesten, acteurs, zangers en kineasten zijn niet veilig voor de repressie. Melike Demirağ, Sanar Yurdatapan, Genco Erkal, Tarık Akan, Selda Bağcan, Cem Karaca, Aydın Gürpınar, Ali Habib Özgentürk, Atif Yılmaz zijn enkele van de vervolgte artiesten.

De bekende kineast Güney werd in totaal tot 22,5 jaar gevangenis veroordeeld voor 3 artikels die hij schreef.

Alle linkse boeken verdwenen na de coup onmiddellijk van de plank, en ze zullen zeker niet terugkomen als de krijgswet opgeheven wordt.

Onlangs startte de krijgswetoverheid een boekenjachtcampagne, en nam alle publicaties van linkse uitgeverijen in beslag.

De militaire regering gaf bovendien vaak lijsten uit van publicaties die in het buitenland gedrukt worden en Turkije niet binnen mogen.

NATIONALE REPRESSIE

De nationale repressie van de Koerdische bevolking van Turkije, die reeds bestond sinds het uitroepen van de republiek, nam gigantische afmetingen aan na de staatsgreep. 2/3 van de effectieve legermacht van Turkije werd naar Turks Koerdistan gezonden. Met behulp van vliegtuigen, helikopters en pantservoertuigen voert het commando raids uit op Koerdische dorpen onder het voorwendsel "wapens te zoeken", en na de bevolking geslagen en beledigd te hebben worden degenen die deelgenomen hebben aan een politieke of democratische beweging die het respect opeist voor de rechten en vrijheden van de Koerden, in hechtenis genomen.

Volgens de Internationale Liga voor Mensenrechten werden sinds de machtsvername 81.634 Koerden gearresteerd, velen werden gefolterd.

De muren van de gevangissen waar Koerden opgesloten worden staan vol slogans zoals "Een Turk is de hele wereld waard" en "Hoe gelukkig zijn zij die zeggen ik ben een Turk!"

Niet alleen Koerden maar ook Turkse intellectuelen zoals universiteitsprofessor İsmail Besikçi, die de rechten van de Koerden verdedigt, werden veroordeeld tot 10 jaar gevangenis.

Om het proces van assimilatie van de Koerden te versnellen verboden de militairen officieel het gebruik van de Koerdische taal, richtten ze "attractie-centra" op in Turks Koerdistan en intensifiëren ze het onderwijs van de Turkse taal.

VERDRUKKING VAN DE ARBEIDERSKLASSE

De werkende klasse was sinds de allereerste dag van het militair regime het voornaamste doelwit van de staatsterreur.

De progressieve vakbondsconfederatie DISK werd gesloten en zijn 52 leiders staan nog steeds terecht voor MTen, bedreigd met de doodstraf. Hierbij komt dat meer dan 2000 vakbondsamtenaren en militanten gearresteerd werden en er gerechtelijke procedures tegen hen ingespannen werden.

De gearresteerde syndikalisten werden tijdens de voorafgaande ondervragingen gefolterd.

De andere vakbondsconfederatie Türk-İs werd niet gesloten uit dank voor zijn medewerking met het militair regime. De sekretaris-generaal van deze confederatie was akkoord om deel te nemen aan de militaire regering en was mede verantwoordelijk voor alle dekretten tegen de belangen van de arbeidersklasse. Daarom werd het lidmaatschap van Türk-İs bij ICFTU door deze laatste opgeschort.

Aangezien het recht van collectieve onderhandeling en staking afgeschaft werd, worden de loonstijgingen bepaald door de Hoge Scheidsrechtelijke Raad. In navolging van de suggestie van het IMF om de lonen te bevriezen, stond deze raad belachelijke loonsvermeerderingen toe, terwijl de prijzen de laatste 2 jaar meer dan 100 percent stegen. De koopkracht van de arbeiders daalde diezelfde periode met 44 p.c.

Het minimum maandloon bedraagt nog steeds 7000 TL (100 DM), terwijl de huur van een huis in de sloppen meer dan 10.000 TL belooft, en een familie van 4 personen minimum 26.170 TL nodig heeft voor zijn voeding.

Alhoewel de militaire junta verbood om arbeiders te ontslaan zonder toestemming van de krijgswetoverheid, werden in de publieke sektor alleen al 18.500 arbeiders aan de deur gezet in 1981. Het werklozen-cijfer bereikte 3,2 miljoen. (18,2 percent)

/..

Met het aannemen van de nieuwe grondwet zullen de fundamentele rechten van de arbeiders voorgoed afgeschaft worden en de loonstijgingen zullen afhankelijk zijn van de goede wil van de Hoge Scheidsrechterlijke Raad en de regering.

Zelfs de regeringsgezinde vakbond Türk-İs moest toegeven dat, wanneer deze grondwet van kracht wordt, de vakbonden verplicht zullen zijn hun deuren te sluiten.

EKONOMISCHE DEPRESSIE

Terwijl de arbeiders veroordeeld zijn tot werkloosheid en ellende, beleefden een paar monopolie-maatschappijen hun vette jaren, ten koste van de liquidatie van kleine ondernemingen.

Eind 1981 kwamen 73 van de 123 economische sectoren onder de absolute controle van enkele monopolies. 27 sectoren worden gedomineerd door 2 firma's, 14 andere sectoren door 3 firma's.

In datzelfde jaar stegen het aantal liquidaties en bankroet van de middelgrote en kleine ondernemingen met 106,6 percent.

De productie in de textielindustrie, van bouwmetaal, auto-handel, duurzame huiswaren en investeringsmateriaal zakte wegens de daling van de koopkracht.

Als resultaat van de strakke monetaire politiek verhoogden de banken hun intrestpercentage tot 70 percent en registreerden zij eind 1981 een jaarwinst van 400 percent. Ook de monopolie-firma's verkregen dergelijke winsten.

In 1981 investeerden 111 buitenlandse maatschappijen in Turkije, voordeel halend uit de nieuwe aanmoedigingsmaatregelen.

De buitenlandse schuld van Turkije liep op tot 20 biljoen dollar en de Wereldbank schat dat ze de komende 5 jaar zal stijgen tot 28 biljoen dollar.

Ondanks de drastische maatregelen om de in-

flatie te bestrijden, staat Turkije wat betreft prijsstijgingen op de 1ste plaats van 25 OECD-landen, met een jaarlijks inflatiepercentage van 50 percent.

BUITENLANDSE RELATIES

Op internationaal gebied volgde de militaire junta een politiek ten gunste van de VS-belangen in het Midden-Oosten. Een maand na de machtsvername werd het Verdedigingssamenwerkingsakkoord met de VS bekrachtigd.

De VS- en de Turkse autoriteiten kwamen in december 1981 overeen om een "Gezamenlijke Verdedigingsraad" op te richten, belast met het bepalen van de gezamenlijke militaire noden, alsook het bepalen van de VS-bijdragen voor het oprichten van een Turkse oorlogsindustrie. De gesprekken over de productie van militaire F-16 en F-18 vliegtuigen in samenwerking met de oorlogsindustrie van de VS, zijn aan de gang.

De militaire junta maakte tevens bekend dat de vluchten van U-2 spionage-vliegtuigen en van AWACS zullen mogen plaatshebben vanuit Turkse luchtbases.

Men verwacht ook dat Turkije en de VS een memorandum zullen ondertekenen teneinde de Turkse militaire vliegvelden en andere installaties te moderniseren. Ten minste 15 Turkse vliegvelden zullen "collocated operating bases" worden die het voor de Rapid Deployment-macht van de VS gemakkelijk moeten maken om het Golfgebied te bereiken.

In ruil voor al deze faciliteiten breidden de VS hun economische en militaire "hulp" aan Turkije uit tot 547 miljoen \$ in 1981 en 703 miljoen \$ in 1982.

Terwijl de Europese instellingen zoals het Europees Parlement, de Raad van Europa en nationale parlementen de repressieve praktijken van het militair regime veroordeelden, waren de Verenigde Staten trouwens steeds de voornaamste beschermers van het Turks regime.

PANORAMA VAN AUGUSTUS

STAATSTERREUR

♦ **Bülent Ecevit**, ex-premier en voorzitter van de ontbonden Republikeinse Volkspartij, werd op 20 augustus opgesloten om zijn 88 dagen gevangenis uit te zitten; hij kreeg deze straf voor de verklaring die hij aflegde aan de buitenlandse pers.

♦ **Veroordelingen**: 7 militanten van de Bevrijdingsbeweging (Kurtulus), 30 militanten van de KP van Turkije /Marxistisch-Leninistisch (TKP-ML), 3 militanten van de KP van Turkije (TKP), 6 militanten van de Revolutionaire Weg (Dev-Yol) en de Volksbevrijding (HK) werden veroordeeld tot gevangenisstraffen.

♦ **Nieuwe Zaken**: De militaire aanklager opende in Istanbul nieuwe zaken tegen 94 militanten van de Bevrijdingsbeweging en vroeg 14 doodstraffen. In Ankara werden 10, in Erzurum 14 en in Istanbul 98 personen respectievelijk beschuldigd van medeplichtigheid aan activiteiten van de Revolutionaire Kommunistische Partij van Turkije (TDKP), de Revolutionaire Voorhoede van het Volk (HDO) en de KP van Turkije (TKP).

De militaire aanklager spande in Istanbul een rechtsgeding in tegen 7 advocaten en beschuldigde

hen ervan het Turks regime te belasten tijdens hun orale interventies in de militaire hoven.

♦ **Terechstellingen**: In augustus werden 3 doodstraffen voltrokken: Ali Bülent Orkan in Ankara, Veli Acar in Isparta en Esref Ozcan in Kayseri.

INTELLEKTUEEL LEVEN

- Op 1 augustus 1982 werd de publikatie van het dagblad "Gemlik Körfezi" verboden door de krijgswetoverheid van Gölçük.

- Op 3 augustus verbood de Ministerraad de introductie in Turkije van een publicatie die in het buitenland gedrukt wordt.

- Om de staatscontrole op universiteiten te verstevigen richtte de militaire junta de Hoge Raad voor Toezicht op het Onderwijs op.

- Op 10 augustus 1982 werd Sadun Aren, een voorname universiteitsprofessor, in Ankara gearresteerd voor zijn boek getiteld "Makro Economie".

- Op 13 augustus werden 27 nieuw-benoemde universiteitsprofessoren door Generaal Evren ontvangen, zij betuigden hun trouw aan het regime.

- Op 16 augustus beschuldigde de militaire aanklager 2 redacteuren van het dagblad Flash. Ramazan

.../..

Durmus en Aydın Dogan worden ervan beschuldigd de veiligheidsdiensten beledigd te hebben.

- Nihat Ozer, een gepensioneerde legergeneraal, werd lid van de Hoge Onderwijsraad (YOK) benoemd.

- Op bevel van het krijgswetbevel van Izmir werden alle copieën van 210 boeken door veiligheidsdien-

sten in beslag genomen. Er zijn ook boeken met theater, fictie, essays en poëzie bij.

- Op 21 augustus werd het discipline-reglement voor de universiteiten bekendgemaakt. Universiteits-professoren mogen geen interviews geven of toetreden tot een politieke partij of vereniging.

./..

----- IMMIGRATIE -----

- Een Turks arbeider, Hüseyin Sahin, en zijn zwangere vrouw gingen in Rheingau in hongerstaking uit protest tegen de Duitse overheid die hem niet toelaat te werken. (H-1.8)

- In Antwerpen werd de Turkse moskee "Süleymaniye" in brand gestoken door onbekende personen. Dit is de 4de aanslag op een Turkse moskee in de streek. (T-2.8)

- De schrijver van Roots, Alex Haley, zei in een interview met het Duitse blad Hörzu: "Wij hebben de zwarten, maar jullie de Turken."

- Een 40-jarige Turkse arbeider werd in Bochum gedood door slagen op het hoofd. Hij had 8 kinderen. (T-3.8)

- In Keulen weerhieldden Duitse families een Turks arbeider, Osman Tokay, ervan zich te vestigen in een huis dat hij huurde. (T-2.8)

- Een jonge neo-nazi doodde, nadat hij op TV een programma over Hitler zag, een voorbijganger en pleegde later zelfmoord. (T-8.8)

- De eigenaar van een Turks restaurant in München werd er door neo-nazis mee bedreigd dat ze een bom zouden gooien op het gebouw. (T-8.8)

- In de eerste 8 maanden van 1982 keerden 4000 Turkse migranten-arbeiders definitief terug naar Turkije.

- In München werd Münevver Schnackenburg, een Turkse vrouw, door haar burens gedwongen te verhuizen omdat ze zich niet kon aanpassen aan de buurt. (M-17.8)

- In Stockholm werd een Turkse club aangevallen door Zweedse racisten die molotof cocktails gooiden.

- In een metro-station in Frankfurt sloegen Duitse jongeren een Turkse jongen.

- Ongeveer 30 racistische Zweedse jongeren vielen een Turks café in Stockholm aan en lieten een brandend kruis achter. (H-19.8)

- Een Turks arbeider, vader van 4 kinderen, pleegde zelfmoord in Nurenberg, omdat hij lastig gevallen werd door zijn maats. (T-19.8)

- In Keulen mocht de familie van de Turkse arbeider Osman Tokal het appartement dat hij huurde niet binnen, omdat mevrouw Tokal een doek op het hoofd draagt. (T-21.8)

- Osman Y., een Turks arbeider, werd in Witten (Duitsland), doodgeschoten toen hij naar zijn werk ging.

- Volgens een rapport van het Duitse Ministerie van Binnenlandse Zaken steeg het aantal vergripen tegen buitenlanders in 1980-81 met 150 percent. (M-21.8)

- In Berlijn werd een huis dat bewoond werd door Turkse families, door een racistische groep in brand gestoken. (T-22.8)

- Volgens de laatste statistische gegevens zijn er in België 63.587 Turkse burgers, waarvan 15.120 in Brussel, 30.691 in Vlaanderen en 17.076 in Wallonië. (DR-13.8). Wat betreft de 2de generatie zijn 12.478 kinderen tussen 0 en 6 jaar en 17.780 tussen 7 en 18 jaar.

- In de wijk Kreuzberg in Berlijn viel een groep rockers een Turkse voedingswinkel aan. (H-23.8)

- In de provincie Nord Rhein Westfalen huwden in één jaar ongeveer 1200 Duitse vrouwen met Turkse mannen. (H-23.8)

- In de voorbereidende school van München maken de Duitse kinderen poppen van Turkse types en hangen ze aan de galg. (H-24.8)

- Tijdens een debat op de Bavaria-TV, stelde één van de deelnemers voor sportactiviteiten te verbieden voor de buitenlanders in Duitsland. (C-25.8)

- In Hamm (Duitsland) werd een Turkse boetiek en een Turkse voedingswinkel in brand gestoken door een racistische groep. (H-25.8)

- In Handen, Zweden, werd het lokaal van een Turkse vereniging aangevallen door een groep racisten.

- In Ulm, Duitsland, werd een 40-jarig Turks arbeider door een Duitser doodgeslagen in een metro-station.

- Twee nieuwe racistische groepen, "Born to be Wild" en "Duits Nationaal-Socialistisch Bevrijdingsfront" bedreigen Turkse families door middel van het zenden van brieven.

- Tijdens een volksfestival in de Zweedse stad Kumla vielen racisten Turkse deelnemers aan en lieten brandende kruizen achter op hun wagen. (H-26.8)

- 18 leraars van de lagere school van München wendden zich tot de Duitse overheid om te vragen maatregelen te treffen tegen het opkomende racisme onder de Duitse jongeren. (T-26.8)

- In Berlijn werd een culturele club in brand gestoken door racisten. In de club vonden theateractiviteiten plaats van Duitse en Turkse jongeren. (M-26.8)

- Olaf Palme zei dat het Zweedse volk zich moet schamen over de racistische daden in hun land. (M-26.8)

- Volgens het blad Profil startten ultra-rechtse groepen een xenofobie-campagne in Oostenrijk. (M-27.8)

- De politie van München onderzoekt de racistische activiteiten van de "Commando's voor het Vernietigen van Vreemdelingen". (M-28.8)

- Een 20-jarige Turkse arbeider, Lokman Deligöz, pleegde in een depressieve bui vanwege zijn lange werkloosheid, zelfmoord in Karlsruhe. (M-29.8)

- In Kopenhagen, Denemarken, overvielen zowat 30 rockers een Turks theater en vernielden het. (M-31.8)

- De militaire aanklager beschuldigde de dichter Nihat Ozer ervan verboden boeken in zijn bezit te hebben.

- Volgens de nieuwe aanpassing van de wet op het Krijgswetregime, zal een nieuw dagblad toestemming om te verschijnen moeten krijgen van de krijgswetcommandant.

- Op 28 augustus verbood het Ministerie van Nationale Opvoeding het lezen van 272 boeken in de scholen.

- Op 28 augustus sprak het 3de militair hof van Istanbul, 5 personen, die beschuldigd werden van het maken van kommunistische propaganda, vrij, na hen 22 maand opgesloten te hebben.

- Op 29 augustus namen de veiligheidsdiensten ongeveer 150.000 boeken in beslag van de Bilim Ve Sosyalizm-Uitgeverij, dit ter waarde van 50 miljoen TL.

- Op 28 augustus werd in Erzurum de publicatie verboden van 2 nieuwsbladen, Aziziye Postasi en Hürsöz.

REPRESSIE IN HET BUITENLAND

- Toen een Turks burger om asiel verzocht, verklaarde het Duitse Ministerie van Buitenlandse Zaken dat "minderheden in Turkije niet onderdrukt worden".

- Volgens de nieuwe wetgeving op de status, aangenomen door het Duitse parlement, zullen degenen wiens aanvraag tot het verlenen van asiel, geweigerd wordt, uit Duitsland gezet worden. Om de procedures betreffende de kandidaten voor politiek vluchteling te versnellen, werden in dit land 13 nieuwe burelen geopend.

- De Turkse regering maakte op 2 augustus 1982 bekend dat 70 personen beroofd werden van de Turkse nationaliteit.

- De Zwitserse autoriteiten wezen het verzoek om asiel van Murat Cerçinli, een militant van DISK, af.

- Men meldt dat in één jaar tijd 250 Turkse burgers het land ontvluchtten en asiel vroegen in Griekenland.

- De Turkse regering vroeg de uitlevering van 118 personen waarvan bekend is dat ze zich in een Europees land bevinden : 7 in Zwitserland, 2 in Zweden, 76 in Duitsland, 4 in Frankrijk, 8 in Syrië, 2 in Saoedi-Arabië, 2 in Iran, 11 in de VS, 1 in Italië, 4 in Denemarken, 1 in België, 3 in Cyprus, 1 in Libanon en 2 in Oostenrijk.

- Volgens een persrapport zijn de Turkse burgers verplicht een visa te hebben om 127 landen binnen te mogen. Alleen Engeland, Spanje, Oostenrijk, Roemenië, Portugal, Joegoslavië, Ierland en Italië laten Turkse burgers in het land zonder visa.

- De militaire overheid maakte bekend dat sinds de coup in het buitenland 2.937 protestakties gehouden werden tegen het regime in Turkije.

FOLTERING

- Op het proces van DISK in Istanbul verklaarde sekretaris-generaal Fehmi Isiklar en vice-president Riza Güven dat zij tijdens de voorafgaande ondervraging mishandeld en gefolterd werden.

- Op het proces van ex-minister Serafettin Elçi beweerde een getuige, Yavuz Koçoglu, dat hij gefolterd werd teneinde hem te dwingen de aanklachten tegen eerstgenoemde te bevestigen.

- Het Militair Hof van Cassatie verwierp de vrijpraak van 1 commissaris en 11 politie-agenten die beschuldigd werden van het folteren van politieke gevangenen.

- In Ankara werd een onderzoek ingesteld aangaande een politiechef en 3 agenten, voor het slaan

van een advocaat, Arif Cakir, in de militaire gevangenis van Mamak.

SOCIAAL LEVEN

- Uit protest tegen de partijdige houding van de Hoge Scheidsrechterlijke Raad trokken de vertegenwoordigers van de arbeidsconfederatie Türk-İs zich terug uit deze zaak.

- In Adana werden 93 textielarbeiders in hechtenis genomen voor het houden van een meeting in een koffiehuis.

- De Hoge Scheidsrechterlijke Raad besloot dat een arbeidscontract van een arbeider niet langer geldig is wanneer deze veroordeeld werd tot meer dan 6 maand gevangenis.

- Een inwonend student, Mehmet Yakakaya, pleegde zelfmoord door zelfverbranding voor het Ministerie van Binnenlandse Zaken, uit protest tegen de slechter wordende levensomstandigheden.

- Volgens gegevens van het Staatsinstituut voor Statistiek is 65,81 percent van de Turkse bevolking jonger dan 30 jaar.

EKONOMISCH LEVEN

De nieuwe Minister van Financiën, Adnan Baser Kafaoglu, hield een 1ste meeting met de groot-industriëlen en handelslui van Turkije, zoals Vehbi Koç, Sâkîp Sabancı, Nejat Eczacıbaşı, Ali Koçman en Selçuk Yasaroglu, die het bestuur hebben over machtige monopolies in verschillende sectoren. Deze meeting werd met lede ogen aanzien door andere zakenlui die lijden onder de strakke geldpolitiek, die een vertraging van de produktie veroorzaakt. Een voorvoerder van de Kamer van Industrie en Handel van Bursa zei: "Kafaoglu vergaderde met diegenen die geen krediet nodig hebben. Daarom zijn we bezorgd dat hij misschien verkeerd ingelicht werd. Na deze meeting zou hij kunnen denken dat alles in orde is, terwijl onze problemen talrijk zijn en dringend. Dergelijke meetings zouden eerst moeten gehouden worden met de kleine industriëlen."

- Om internationale financiële instellingen te verzekeren dat de economische politiek van de junta verdergezet wordt maakte de nieuwe minister van Financiën, Kafaoglu, zijn bedoelingen duidelijk aan het IMF. Naar aanleiding hiervan bekrachtigde het bestuur van het IMF op 24 augustus de uitvoering van de Turkse economische politiek en maakte een schijf van 100 miljoen dollar vrij van het bijstandskrediet van 3 biljoen dollar. Er werd een boodschap opgesteld waarin de ideeën van het IMF over het beheer van de Turkse economie uiteengezet worden, met volgende hoofdpunten : a) de nadruk wordt gelegd op de tewerkstelling, b) economische staatsondernemingen mogen geen overlast zijn voor het staatsbudget, c) de vlottende koers moet behouden worden, d) voorzichtigheid is vereist in het schatten van de verdeling van de middelen en de gestadige toename van export tot het einde van de jaren tachtig. Het bestuur onderstreepte tevens dat de Turkse regering "zeer voorzichtig" moet zijn t.o.v. de inflatoire tendens die recent waargenomen werd.

- De VS, Italië, Groot-Brittannië en België waren de eerste 3 landen die een bijdrage beloofden in het Economisch Noodprogramma voor Turkije voor 1983 van het OECD. De VS zal 350 miljoen \$ bijdragen, Italië 100 miljoen \$, Groot-Brittannië 28 miljoen \$ en België 6,3 miljoen \$. Dit is het 4de jaar van de hulp. De bijdragen van de 4 landen bedragen in totaal 486 miljoen \$, terwijl het globaal cijfer in 1981 900 miljoen \$ was. Het is nog steeds niet zeker of West-
./..

Duitsland, die de eerste 3 jaar van het hulpprogramma als coördinator fungeerde, dit jaar enige economische hulp zal toestaan. Van Frankrijk, Nederland, Denemarken, Noorwegen en Zweden wordt geen bijdrage verwacht omdat deze bij de Europese Commissie voor Mensenrechten een klacht indienden tegen het Turks militair regime.

- De Europese Commissie verklaarde dat er een overeenkomst bereikt werd met Ankara voor de jaarlijkse export van 75.500 ton Turks katoen naar de Gemeenschap, en dat de 12 percent invoerrechten op Turks katoen vervalt. Daarop liet Turkije de EEG weten dat het de 15 percent invoerrechten op de staalimport uit de EEG in april j.l. opgelegd, opheft. Dit akkoord werd in de Turkse pers aanzien als een heropleving van de relaties tussen Turkije en de EEG, relaties die 2 jaar lang stagneerden. Zoals gemeld in het vorige BULLETIN nam het Europees Parlement op 8 juli 1982 een resolutie ten gunste van de militaire junta aan.

MILITAIREN

- General Dynamics (F-16) en Northrop (F-18 L) zijn kat en hond nu de Turkse Luchtmachtindustrie (TUSAS) moet kiezen welk type vliegtuig door Turkije gebouwd zal worden. Er is tussen de 5 en de 6 biljoen dollar in vreemde valuta nodig om in 7 á 10 jaar 291 vliegtuigen te bouwen. Ambtenaren van Northrop zegden van plan te zijn om bijna alle Turkse exportgoederen, vooral textiel, wijn en kolen te verkopen, dit langs wereldwijde makelaarsnetten. Ze zeggen dat de maatschappij nieuwe jobs kan verschaffen aan Turkse mankracht, vooral in Saoedi-Arabië. General Dynamics kwam met een gelijkaardig voorstel voor een ruilhandel-overeenkomst. De details hiervan moeten nog bestudeerd worden.

- Het eerste exemplaar van de 77 Luipaard-tanks die voor het Turks leger in West-Duitsland vervaardigd worden, zal eind september klaar zijn. De lange onderhandelingen tussen Turkije en West-Duitsland voor de levering van die Luipaard-tanks werden afgesloten op 17 november 1980, met de vervollediging van het Akkoord voor Bijzondere Militaire Bijstand voor 600 miljoen DM. Het akkoord voorziet in de levering van andere types wapens, inclusief de Milan-missielen en tanks.

- Turkije tekende een overeenkomst die de weg vrijmaakt voor de gedetailleerde onderhandelingen voor de aankoop van 4 MEKO 200, lichte fregatten die ontwikkeld worden door 2 Westduitse firma's. Twee van de 4 gevechtsschepen zullen door Duitse firma's, Blohm-Voss en HDW, gebouwd worden, de overige twee zullen gebouwd worden in Turkije. De VS zullen een lening toestaan van nogmaals 180 miljoen \$ en Duitsland een van ongeveer 600 miljoen DM voor de financiering van de 4 gevechtsschepen.

TURKIJE - MIDDEN OOSTEN

- Turkije en Soedan tekenden op 2 augustus 1982 in Ankara culturele, economische en technische samenwerkingsovereenkomsten, terwijl de Soedanese president Gaafar Muhammad Nimeiri zijn staatsbezoek aan Turkije aflegde. Men meldt dat de economische en technische samenwerkingsovereenkomsten Turkije de kans zullen geven om tegemoet te komen aan Soedan's vraag naar voedingswaren, industriële producten en assistentie in de realisering van bepaalde projecten.

- Tussen januari en juni 1982 stond de export naar Irak op de 1ste plaats met 299,6 miljoen \$. Volgens ambtenaren wordt Irak gevolgd door West-Duitsland met 218,3 miljoen \$, door Libië met 102,1 miljoen \$ en door de VS met 99,6 miljoen \$. Er werd een toename waargenomen in de export naar Oost- en Noord-Afrika in vergelijking met 1981.

- De verhouding tussen Turkije en Saoedi-Arabië komt in een nieuwe fase na het recente bezoek van prins Tallal bin-Abdelaziz en de internationale businessman Adnan Qashoggi, die de partner van de prins in petroleumproductie en -verkoop is. Qashoggi liet de Turkse ambtenaren weten dat bepaalde streken in Zuidoost Anatolië overvloedige oliereserves bezitten en hij is geïnteresseerd in de ontginning van deze ruwe olie, wat dure superieure technologie zal vereisen.

TURKIJE - USSR

- De relaties tussen Turkije en de USSR waren gespannen n.a.v. de dood van 2 Turkse soldaten aan de Russische grens. Volgens Ankara werden 2 Turkse grenswachten, die de grens bij Cildir overschreden, door Russische wachten doodgeschoten. Het Russisch persagentschap TASS meldde dat de 2 gewapende Turken in Russisch gebied kwamen en zonder aanleiding het vuur openden op een Russisch detachement, waarop ze gedood werden in een vuurgevecht. N.a.v. het incident werd het bezoek van de Turkse culturele en commerciële delegatie aan Moskou door het Turks Ministerie van Buitenlandse Zaken uitgesteld.

TURKIJE - VS

- De Senaat van de VS verwierp het voorstel van de regering Reagan om 82 miljoen \$ supplementaire hulp toe te staan aan Turkije, en keurde i.p. daarvan 50 miljoen \$ militaire hulp goed.

- Twee ambtenaren van het Amerikaans Congres bezochten Ankara om een onderzoek in te stellen over de aantijgingen van foltering en de positie van de Armeense minderheid in het land. Volgens de Turkse pers neemt de invloed van Amnesty International in het Congres gestadig toe, wat zijn weerslag heeft in de Turkse binnenlandse politiek.

PUBLICATIES VAN INFO-TURK

o Verzameling Bulletins Info-Türk (1979-1982)	1500 BF
o US Interests in Turkey (1982)	80 BF
o On the Mission of the Council of Europe (1982)	60 BF
o La liberté de Pensée à la Militaire (1982)	80 BF
o Eén Jaar Fascistische Militaire Dictatuur in Turkije (1981)	500 BF
o Tweede Jaar Fascistische Militaire Dictatuur in Turkije (1982)	500 BF
o Seul Pays Européen sous la Dictature Fasciste Militaire (1981)	300 BF
o Album of Resistance Posters (1974)	200 BF
o Chansons et Poèmes (français/turc) (1976)	60 BF
o Turkey on Torture - Democratic Resistance of Turkey (1973)	200 BF
o File on Turkey - Democratic Resistance of Turkey (1972)	1000 BF

NAAM:

ADRES:

o Ik wens de hierboven aangeduide publicaties te ontvangen en stort BF op:
PR 000-1168701-45 INFO-TURK - BRUSSEL, BELGIË